

Як станеш ти, любко, подружжям моїм,  
То заздрить тобі буде варто.  
Полине життя твоє святом ясним.  
Все радість, та сміхи, та жарти!

І лайся, і сердься, — що хочеш, роби —  
Терпітиму й бурі великі.  
Коли ж не хвалитимеш... вірші мої —  
Покину тебе я навіки!